

ואנשי פיב בפרט עקבא דמשיחא, ככתוב שם במדרש, בועשר טרם יצמיח צביו לצדוק, צדוקו של עולם צדוק בתמר יפרח, וז"ל המדרש שם, איש בער לא ידע, כל אדם מישראל שהוא בער ולא למד בינה, חכמי ישראל ילמדוהו, דבריו תורה ישכל, ביני ביערים בעם, אבל אדם בקי בחכמות אומיות העולם הוא כסיל, למה שאינו יודע דבריו תורה, שנאמר יכסיל לא יבין את זאת, בפרוח רשעים, אימתי שאתה רואה את הרשעים פיתחים כמו עשב לבסות את פני כל הארץ, והצוצה כך עיבדו עבירות אלילים, ודיקו עובדי עבדות אלילים, הבקן, שהן ימשיכהו אין ציפה לימות המשיח, שלא הרבה הקב"ה אותם, אלא לאבדם מן העולם, וכן העובד, שנא' להשמידם עדי עד, יאתה מרים לעולם ה', האה דוד שרבו הרשעים כמו עשב, יאמר הללויה, שהם עתידין להלכד שנא' יתמי חטאים יבין, יאו הקב"ה מקך בעלונים יכתחתינים, שנא' ואתה מרים יבין, אמרו ישראל לפני הקב"ה, רבין העילמים נתנו אייבוק עלוני עול קשה, (לא אמר שהאייבים נתנן עלוני עול קשה, אלא אייבך שהם בעולם, רשעים מהלכו ה', כאני הוא בעצמי עלוני עול קשה מנשא, רק אבל אני יודעין שהם עתידין לאכדוק, שנאמר כי הגה אייבוק ה' יאכדו יבין, ותפרדו כמין לפני ה' שנאמר ותפרדו כל פיעלי אין יבין, צדוק בתמר, מה המרה זו כל מי שעולת, הראשה, יאנו משמר עצמי הוא נופל ימת, כך כל מי שבא להודונו עם ישראל, סוף שהוא נופל את שלי מרתה יודום יבין, עיש, ועל איתו זמן נאמר יתפרדו כל פיעלי אין, וכתרגומי, יאמר רבינו אני צדוק לעשות מה שמוטל עלי כריפא נאמן, להודוהו שתפרדו האכד הרע, טרם יכלה הגוף והנשמה, ולא יעשה אלקים דבר, כי אם גלה סודו אל עבדיו הנבואים, על כן טרם צמה הרשעה הזאת, כבר גילה ה' סודו לעבדו רבינו ז"ל, והוא הודיע לנו בדת מה לעשות ואמר רבינו אני עשיתי את שמי, להודוהו, אל תתחבר עמם כלל יכרת וכלל תוקף הציאה הזאת, אבל אתה ה' אלוך אתפתח, הרם קרן עמך בכלל, שלא יהי צדוקין לפירוד, אלא ידעי תיעים דיה בינה, לקרא כולם בשם ה' באמת, ולא ירח ממני נדה יתמי החטאים, וכל הרשעה כעשן תכלה, יאו חטאים ירשעים איננו, יאתה ה' רק הכח והנבירה, יכרך לעשות סיבות, להרם קרן עמך בכלל או ואנשי פיב בפרט, אפשר העיב נקט רבינו פה רק אנשי פיב

לא ילך פיק הוי מה בין דריות ראשינים לדויות אחרונים, ימה בין חסידים שלנו, לזרמים הפשיטים אף מימי הדור, אשר היה לפנינו בעירי של רבני ז"ל בעת אשר היה ראשי מבני פרוץ, תלמודי אהר כמיבא לעיל, לא התחילו לעשות חדשות, רק זה שעשו מורה שעות, הנקרא (איהר), בתכלית הויפי, יתלו אותי בבחכמים, וצעקי נגד זה הזרמים, שאין רשות לנו לשנות מסדרי כתיב כנסיות, אפילו יתר בהמינות, ורשעים, לא השנינו עורמם, יבצעו מעשיהם, וכאשר ראי כן הלך המפסד המאז בעל שלמי נדבה ז"ל, יאמר להקצינים וזאום, כל אהר יקח אבן בידו, יאנו אלוך בראש, יאתחיל במציה לעקור מוסיפות רשע של החדשים, יאבן הראשון, ורק בעל שלמי נדבה ז"ל, יכמה מהנכבדים אחריו עד ששברו אותה שברי שברים, והמתחיל במציה אימרון כי נמיר, אמר בעל שלמי נדבה ז"ל, התחדשות אביזוריה